

Bijlagen bij Beleidsplan 2015 -2018

Hervormde gemeente van Papendrecht

WIJKGEMEENTE OOST.

1. Beleidsplan Missie Oost	blz. 2
2. Jeugdbeleidsplan met analyse en data	blz. 9
3. Notitie over bijbelse uitgangspunten bij de huwelijksinzegening	blz. 19
4. Nota diaconie	blz. 23

Deze bijlagen, behorend bij het beleidsplan, worden deels geciteerd in het beleidsplan voor de komende vier jaren. Ze bevatten echter vaak meer en gedetailleerde informatie en zijn daarom waardevol en verdienen een eigen plaats waarin kennis kan worden genomen van hun totale inhoud.

Omdat Missie Oost zich opnieuw oriënteert op haar doelen is hier voorlopig het oude beleidsdocument opgenomen. In de kerkenraadsvergadering van D.V. mei 2015 zal het nieuwe beleidsplan van Missie Oost worden besproken en na goedkeuring worden toegevoegd in deze bijlagen.

1. Beleidsplan Missie Oost 2010 - 2015

EVANGELISATIE WIJK OOST

Binnen wijkgemeente Oost krijgt het evangelisatiewerk vorm vanuit de Missie Oost werkgroep (voorheen EVG wijk Oost). Volgens de Kerkorde van de PKN vormt deze werkgroep een 'orgaan van bijstand' van de kerkenraad waardoor het missionaire werk wordt vormgegeven. Tegelijk blijven de werkzaamheden vallen onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad.

In dit hoofdstuk zetten we eerst kort uiteen welke positie het evangelisatiewerk inneemt in de wijkgemeente. Vervolgens formuleren we wat binnen de Missie Oost werkgroep de gemeenschappelijke visie is op het evangelisatiewerk. Deze visie vormt het uitgangspunt voor de manier waarop we het evangelisatiewerk willen invullen. Dit werken we vervolgens uit in de vorm van een aantal beleidspunten.

Positie- en koersbepaling

Intern gericht

Dankbaar zijn we dat we als gemeente steeds gevoed worden vanuit en door het Woord van God, een herder en leraar hebben, de kerkenraad haar plaats inneemt, er een parttime kerkelijk werker is aangesteld en de onderlinge betrokkenheid van de gemeenteleden de laatste jaren is gegroeid.

Extern gericht

Dankbaar zijn we ook dat er de laatste jaren nieuwe initiatieven ontplooid konden worden in het missionaire werk, en dat we als wijkgemeente (meer en positiever) zichtbaar zijn geworden in onze wijk. We hebben mensen kunnen ontmoeten en zijn met sommigen van hen een relatie aangegaan. Dankbaar zijn we ook dat we door andere kerkelijke denominaties weer 'gezien' worden. Alleen al het initiatief van het OKP en het Oranjecomité om in de Grote Kerk op jl. 4 mei 2010 een bijeenkomst te houden voorafgaande aan de kranslegging bij de begraafplaats, spreekt boekdelen. Verder is ons kerkgebouw opengesteld voor de begrafenis van de bij een vliegcrash omgekomen Papendrechtse. Het beleid en de opstelling hierin van de kerkenraad en kerkrentmeesters vormden een buitengewoon mooi gebaar van openheid en betrokkenheid op de nood van de samenleving.

Balans

Samenvattend kunnen we zeggen dat er de afgelopen jaren is geïnvesteerd in verdieping van het gemeentelven en het missionaire werk (in al de facetten) nieuw elan heeft gekregen. Daarmee is er meer balans gekomen tussen de interne en de externe gerichtheid van onze wijkgemeente. In het formuleren van ons beleid voor de komende jaren willen we onder meer aangeven hoe we de balans tussen extern en intern kunnen verstevigen en verbeteren.

De bovengenoemde dingen stemmen ons bovenal dankbaar aan de Drie-enige God, die Zijn hand niet van ons afliet en doorgaat met Zijn kerkvergaderend werk. Door de kracht van Zijn Woord en Geest weten we ons geroepen en gesterkt om Zijn dood te gedenken en onze roeping te vervullen totdat Hij komt.

Visie van de werkgroep Missie Oost

Het evangelisatiewerk is geen losstaand onderdeel van (het werk in) de gemeente. Integendeel, het raakt de gemeente in de kern van haar roeping en van haar bestaan. Daarom betrekken we bij het verwoorden van onze visie op het evangelisatiewerk binnen en vanuit de gemeente, ook onze visie op de gemeente zelf. We doen dat in de vorm van een aantal uitgangspunten.

1. De plaatselijke gemeente is (als geheel) geroepen om het Evangelie door te geven aan de mensen die (ver)vreemd zijn van God en het leven met Hem (Matth.5:13-16, 1Petr.2:9-10). Onder 'evangelisatie(werk)' verstaan we daarom: de liefde van de gekruisigde en opgestane Christus (het Evangelie) bekendmaken in woord en daad, zodat mensen berouw zullen krijgen over hun zonden, zich zullen bekeren en Christus zullen erkennen als hun Verlosser en Hem als discipelen in de gemeenschap van Zijn gemeente in gehoorzaamheid zullen dienen als hun Heere (Matth.28:19).
2. Een levende en gezonde gemeente vertoont tenminste vier kenmerken (Hand.2:42-47):
 - a. het onderwijs van de apostelen staat centraal (God spreekt zijn Woord);
 - b. de gemeente is gericht op de eer van God (eredienst – relatie tot God);
 - c. de leden zien naar elkaar om en delen met elkaar (relatie tot elkaar);
 - d. de gemeente is een evangeliserende gemeente (relatie tot buitenwereld).

Deze vier kenmerken staan niet los van elkaar, maar vormen een geheel en beïnvloeden elkaar. De verkondiging van het Woord van God is gericht op de eer van Gods Naam (bijv. Jes.55:11, 1Kor.2:21), die Hem door de gemeente als antwoord wordt toegebracht (bijv. Kol.1:5,6,9-12, Ef.5:18-20). Bij het eren/aanbidden van God weten we ons gedrongen Hem bekend te maken aan anderen, zodat ook zij zullen delen in onze gemeenschap met God en elkaar (Ef.3:17-19, 1Petr.2:9-10, 1Joh.1:1-4). Het omzien naar en liefhebben van elkaar kan alleen vanuit de geloofsverbondenheid met Christus (Ef.5:21). Tegelijk wordt daarin voor de wereld zichtbaar wie God is (Joh.13:35, Joh.17:21, 1Joh.4:12).

3. Bij evangelisatie door en vanuit de gemeente zijn tenminste vier dingen belangrijk:
 - a. de gemeente heeft een dubbele identiteit: ze is uit de wereld geroepen om God te aanbidden en teruggezonden in de wereld om daar te getuigen en dienstbaar te zijn ('heilige wereldsgezindheid'; Matth.5:13-16, Gal.6:9,10, Luk.6:35,36, 1Petr.2:9,10);
 - b. de structuur/organisatie van het kerkelijke leven is dienstbaar aan deze dubbele identiteit (Hand.6:1-7, 2Tim.2:2);
 - c. de gemeente is trouw aan het eeuwige en levende Woord van God en vertaalt dit tegelijk naar de moderne/hedendaagse wereld (bijv. Hand.17:16-34);
 - d. de gemeente is zichzelf: de levende belichaming van Evangelie, een teken van het Koninkrijk van God en een voorbeeld van hoe de mensheid eruit ziet als zij onder Gods heerschappij leeft (Matth.5-7, Luk.6:17-49). Daarmee maakt God iets van Zichzelf zichtbaar (Joh.13:35, Joh.17:21, 1Joh.4:12).

4. De gemeente vormt, zowel in en om de zondagse diensten als doordeweeks, een thuis voor mensen die God nog willen leren kennen of al hebben leren kennen. De gemeente heeft de taak te voorzien in geestelijke, pastorale en diaconale/maatschappelijke zorg voor zoekers.
5. Voor het verwezenlijken van de missie van de gemeente (zie uitgangspunten 1-4) is het van groot belang dat gemeenteleden zelf werkelijk discipelen van de Heere Jezus zijn en leven geleid door de Geest. Belangrijk daarbij is dat alle leden van de gemeente de taak op zich nemen om te dienen in de gemeente en hun gaven in te zetten tot opbouw van het Lichaam (Ef.4:7-16, Rom.12:1, 1Petr.4:10). Het lidmaatschap van de gemeente is niet vrijblijvend!

Beleid vanuit de werkgroep Missie Oost

Nu geven we een opsomming van een aantal beleidspunten, waarbij we verwijzen naar bovengenoemde uitgangspunten 1 t/m 5. Samen vormen de beleidspunten het kader waarbinnen we het evangelisatiewerk willen vormgeven van uit de werkgroep Missie Oost.

Ter verduidelijking willen we benadrukken dat Missie Oost werkzaam is op de grens tussen de kerkelijke gemeente en de Papendrechtse samenleving. De werkgroep vormt een denktank en coördinatiegroep voor beleid en de activiteiten die zowel naar binnen als naar buiten gericht zijn ('tweesporenbeleid': beleidspunten 1 en 2). Daarbij is ons perspectief dat beide sporen uiteindelijk zullen samenvallen in de vorming van een open en hechte geloofsgemeenschap. Onder beleidspunt 3 geven we hiervoor een aanzet. Het formuleren van concrete beleidspunten is een uitdaging vanwege het karakter van onze taak en vanwege de bovengenoemde plaats tussen kerk en samenleving. Daarbij kan de indruk gewekt worden dat we ons begeven op het terrein van de kerkenraad, Diaconie of van andere organen. Echter, al onze beleidspunten vallen onder de verantwoordelijkheid van de kerkenraad (zie Kerkorde PKN) en worden in goed overleg geformuleerd en uitgevoerd. Verder is het voor de vormgeving en het slagen van het missionaire werk vanuit de gemeente van cruciaal belang om niet teveel in kaders te denken maar de dingen integraal te bekijken en aan te pakken (zie beleidspunt 3).

We hopen in de voortgaande bezinning en uitvoering van het genoemde beleid te groeien naar een warme, op elkaar betrokken geloofsgemeenschap, die door de genade van de Heilige Geest diep verbonden en afhankelijk leeft in navolging van haar Heere en Heiland Jezus Christus, tot eer van God de Vader en die tegelijkertijd gemeenschap is die meer en meer oog zal hebben voor de nood van de wereld én voor haar enige Oplossing: Jezus Christus, de Borg en Zaligmaker!

1. Als eerste richten we ons op de gemeente zelf door te werken aan het bewustzijn dat we als gemeente een missie hebben in de wereld.

Missionair-zijn is niet zomaar een keuze, maar een voorwaarde voor het kerk-zijn. Het is een zaak van het hart, het verlangen dat God groot gemaakt wordt door alle mensen en het is de liefde van Christus die ons dringt. Dat maakt uiteindelijk dat het (normale) leven van de gemeente van Jezus Christus missionair is. Alle andere pogingen, dan deze gerichtheid op het hart, zullen surrogaat blijken te zijn¹. Hierop willen we inzetten en van daaruit werken aan een

¹ Uitgangspunten 2b en 3a.

open/toegankelijke (gastvrije) gemeente en een structuur waarbinnen nieuwelingen/toetreders kunnen worden opgevangen².

Ons voornemen voor de komende vier jaar is het gesprek te blijven voeren met (alle) gemeenteleden over de zaak van het hart: Jezus Christus! We streven ernaar om:

- a) ieder jaar één bezinnings- of toerustingavond³ te houden rond (bijvoorbeeld) het thema 'Wat hebben Jezus Christus en missionair gemeente-zijn met elkaar gemeen?'. Verder willen we in ongedwongen overleg met de predikant nadenken over een dienst waarin het thema gastvrijheid en getuigenis⁴, of getuigenis en dienstbetoon van de gemeente expliciet aan de orde komt. Deze dienst wordt bij voorkeur gehouden op de zondag voorafgaand aan de toerustingavond.
- b) het leren van de gemeente om te leven vanuit haar roeping juist van onderaf gestalte te geven door op de clubs en op de catechese dit onderwerp regelmatig onder de aandacht te brengen. Als we jongeren van buiten op binnenkerkelijke activiteiten willen uitnodigen, dan is het op zijn minst van belang dat kinderen en jongeren van de gemeente daarin hun verantwoordelijkheid verstaan. In overleg met de jeugdouderling willen we bekijken hoe we dit kunnen vormgeven. In ieder geval willen minimaal één avond per jaar als werkgroep Missie Oost op de belijdeniscatechese en op Jeugdvereniging DURIG een bijdrage leveren aan deze bezinning en toerusting;
- c) de Koinoniakringen⁵, waarin de ontmoeting en onderlinge toerusting rond het Woord centraal staan, op een natuurlijke wijze te laten groeien en eventueel nieuwe kringen te starten. Daarbij proberen we ieder jaar één (of meer) missionaire contacten onder te brengen in een kring;
- d) ieder jaar binnen de Koinoniakringen en in het bredere geheel van de gemeente te evalueren hoe het ervoor staat met de gastvrijheid van onze gemeente. De bredere evaluatie vindt plaats binnen het 'missionaire overleg'⁶ en de bevindingen worden gecommuniceerd naar de gemeente en naar de kerkenraad, waarin het ook als punt op de agenda komt. Het gaat er ons er vooral om dat alle gemeenteleden in beeld zijn. Niet alleen bij de ambtdraggers, maar juist de gemeenteleden onder elkaar moeten oog voor elkaar hebben en ontwikkelen. We willen in overleg met de kerkenraad ook zoeken naar en suggesties doen voor manieren om een helder beeld te krijgen van de gastvrijheid van de gemeente. Een mogelijkheid is om gesprekken aan te gaan met nieuwe gemeenteleden (van elders, verhuisd, etc.) en met gemeenteleden die zijn weggegaan. Het is dan wel van belang dat we als werkgroep Missie Oost de bevindingen die de wijkouderling met zijn pastoranten heeft, krijgen teruggekoppeld zodat we werkelijk oog en oor van de kerkenraad kunnen zijn. Verder willen we ieder jaar een artikel

² Uitgangpunten 3b en 4.

³ Deze avond kan ook als invulling dienen voor een gemeenteavond! Het initiatief ligt bij Missie Oost en door de werkgroep kan een spreker worden gevraagd.

⁴ Opmerking: van tijd tot tijd enige handreikingen voor gemeenteleden in de prediking om het (apologetische) gesprek te kunnen voeren lijkt ons stimulerend en waardevol. Wellicht is de eerste vrucht voor de gemeente zelf omdat de apologetische noties een dam kunnen opwerpen tegen geloofondermijnende invloeden en het denken van de Westerse cultuur.

⁵ Zie voor verdere toelichting punt 3 hieronder over gemeenschap en de bijlage over missionaire gemeenschapsvorming.

⁶ Aan het missionaire overleg nemen deel: ds. P.J. Teeuw, scribe W. Lindhout, oud-scribe's W.C. Scheurwater en B. van Werkhoven en pastoraal/missionair werker T. Donk.

schrijven in 'Blik op Oost' met handreikingen voor gastvrijheid in de erediensten en in onze gezinnen.

2. Als tweede richten we ons naar buiten, op het leggen van contact met mensen en op het actief doorgeven van het Evangelie

We vinden het belangrijk om hieronder eerst aan te geven wat we met alle activiteiten willen bereiken. In de missionaire activiteiten hebben we namelijk meerdere doelstellingen:

- we proberen in woord en daad het Evangelie door te geven door mensen op te zoeken in hun eigen omgeving⁷;
- we proberen nieuwe contacten te leggen;
- we willen zichtbaar worden op meerdere fronten in de samenleving;
- we willen een positieve bijdrage leveren aan de samenleving⁸ en vooroordelen wegnemen.

Vanzelfsprekend vormt het eerste punt het meest belangrijke doel⁹. De overige punten geven echter aan hoe de verkondiging van het Evangelie gestalte mag en moet krijgen: zoals Jezus Christus in de wereld is gezonden, worden ook Zijn discipelen de wereld in gezonden (Joh.17:18; 20:21). Jezus roept ons de wereld van andere mensen binnen te gaan, zoals Hij onze wereld is binnengegaan. Daarom moeten we de sociale en culturele werkelijkheid van andere mensen binnen gaan, binnentreden in hun gedachtewereld, onze uiterste best doen hun misverstanden rond het Evangelie te begrijpen, hun pijn van vervreemding te voelen en meelijden met degenen die verdriet hebben en dit alles zonder compromissen te sluiten ten aanzien van onze eigen identiteit. We geloven dat we, voor zover het van ons afhangt, alleen zo het Woord van God geloofwaardig, begrijpelijk en toegespitst kunnen doorgeven.

Daarom is ons voornemen voor de komende vier jaar het contact met onze omgeving te blijven zoeken en daarbij in te zetten op relaties waarin we op een goede manier het gesprek over het Evangelie kunnen voeren. We streven er naar om:

- a) de continuïteit van al het werk van Missie Oost vast te houden¹⁰;
- b) verdieping en uitbreiding te zoeken in het werk: we proberen in 2011 een missionaire tienerclub te starten. We onderzoeken of er een mogelijkheid bestaat om daarin ook samen te werken met de Lichtdrager¹¹;
- c) kinderen van de kinderbijbelclub te laten integreren in de Zondagschool en in Jeugdclub Benjamin. Ieder jaar willen we één of meerdere gesprekken met de leidinggevenden en jeugdouderling hierover voeren. Aankomend seizoen proberen we met een kind van de Kinderbijbelclub de zondagschool te bezoeken¹²;

⁷ Uitgangspunten 1, 3a en 3c.

⁸ Uitgangspunten 2d en 3a.

⁹ "Wee ons, als wij het Evangelie niet verkondigen" (naar 1Kor.9:16)

¹⁰ Hier een opsomming van de naar buitengerichte activiteiten: kinderbijbelclub, voetbaltoernooien, zoekerskring, bloemschikavonden met ontspannen ontmoetingen, de bloemengroet van de gemeente intensief inzetten om rand- en buitenkerkelijken te bemoedigen in situaties van zorg en verdriet, Meentacties, kaartenbakleden bezoeken (in overleg me wijkouderling), persoonlijk pastorale bezoeken, persoonlijke begeleiding van het lezen van de Bijbel, meedoen aan wijkactiviteiten, meewerken aan plaatselijk (overkoepelend) evangelisatiewerk.

¹¹ Uitgangspunt 3b en 3c.

¹² Uitgangspunt 3b en 3c.

- d) bij evangelisatieactiviteiten steeds andere gemeenteleden te benaderen en in te schakelen voor een grotere betrokkenheid op het werk. Daarin kijken we naar de gaven en talenten van gemeenteleden.¹³

3. Integrale gemeenschap

Als derde onderdeel van dit beleidsplan zoeken we naar de integratie van de hierboven genoemde beleidspunten 1 en 2. We zouden dit beleidspunt (in alle voorlopigheid en voorzichtigheid) de “integrale gemeenschap” kunnen noemen. Als perspectief dus!

De reden daarvan is dat God zijn gemeente roept om daadwerkelijk een gemeenschap te vormen¹⁴. De gemeenschappelijke erediensten iedere zondag, met daarin de bediening van het Woord en de sacramenten, vormen daarvan het hart en zijn een zichtbaar onderdeel ervan. Het is echter onze overtuiging dat het voor een levende en gezonde gemeente van groot belang is dat de leden, naast de gewone zondagse erediensten, elkaar in kleine groepen ontmoeten om aan het gemeenschapsleven handen en voeten te geven¹⁵. Binnen deze groepen onderzoeken we met elkaar het Woord van God. Daarmee leren we ook samen te delen in de gemeenschap met de drie-enige God. Verder geven we als christenen in deze groepen vorm aan de opdracht om elkaar lief te hebben, te dienen, elkaars lasten te dragen, op elkaar acht te slaan, zodat niemand achter blijft (‘achteropraakt’, Hebr.12:15) en elkaar op allerlei manieren te ondersteunen, zowel geestelijk/pastoraal als maatschappelijk/sociaal. Daarnaast delen we ook in de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid naar de ander (buitenstaander) toe, om het Evangelie door te geven en zorg en hulp te bieden waar dat nodig is.

Dit proces van geven en ontvangen willen we (blijven) stimuleren, zodat we zullen groeien in liefde en zorg en onze bijbelse opdracht gestalte zullen geven in het goed doen aan allen, maar het meest aan de huisgenoten van het geloof (Gal.6:9,10). We streven ernaar om:

- a) zoals onder beleidspunt 1 al vermeld, de Koinoniakringen te stimuleren en te onderzoeken hoe we de onderlinge pastorale zorg binnen de kringen kunnen vormgeven;
- b) de bloemschikavonden te laten toegroeien naar een diaconale activiteit;
- c) het aantal keer koffiedrinken na de eredienst te intensiveren, in overleg met de kerkenraad. Hiervoor kan een werkgroep worden opgericht om de kosten te ontlasten. Bij deze gelegenheden zouden we nieuwelingen en zoekers graag opvangen en evt. ook na afloop een eenvoudige maaltijd aanbieden (voor belangstellenden);
- d) open maaltijden te organiseren¹⁶ waarbij we ons vooral richten op bestaande contacten uit de missionaire doelgroep. Hierbij kijken we eerst naar de uitvoerbaarheid, voordat we het breder trekken door bijvoorbeeld een persbericht in de krant te plaatsen;
- e) een gesprek met de Diaconie aan te gaan om te kijken of we het plaatselijke diaconale werk hoger op de agenda kunnen krijgen. Onder andere met het oog op het organiseren van open maaltijden (zie boven) is de betrokkenheid van de Diaconie noodzakelijk. We

¹³ Uitgangspunt 5.

¹⁴ Uitgangspunten 2c en 3d.

¹⁵ Uitgangspunten 2a-d en beleidspunt 1.

¹⁶ Er is al een heel mooi initiatief van T. van Harten en C. van Dongen vanuit wijk West. Hierbij aansluiten of in ieder geval in goed overleg een aanvullende activiteit hierop initiëren.

- willen samen met de Diaconie (en wellicht ook het OKP) de komende jaren onderzoeken of er mogelijkheden bestaan om een soort inloophuis op te zetten om daaruit alle missionaire en diaconale activiteiten vorm te geven. Dit vraagt wellicht een herbezinning op de betrokkenheid op de lopende projecten dichtbij en ver weg. We verlangen ernaar dat er een concentratie van tijd, aandacht, kracht, financiën, etc., gaat plaatsvinden die zichtbaar wordt voor de plaatselijke samenleving en een open deur zal creëren voor het Evangelie¹⁷.
- f) voor de coördinatie, invulling en doordening van het missionaire werk een aantal geschikte mensen te kunnen mobiliseren dat zich daarvoor continu kan inzetten. Graag zouden we ons daarom samen met de kerkenraad bezinnen op het takenpakket van de ambtsdragers en leidinggevendenden in de gemeente. De vraag waarover we ons willen buigen is of het takenpakket en te organiseren activiteiten overeenstemmen met de dubbele identiteit van de gemeente¹⁸. Dan zal blijken of we binnen de bestaande structuur, met een beperkte hoeveelheid mensen, ruimte kunnen creëren om bovenstaande beleid daadwerkelijk uit te voeren¹⁹.

Dit beleidsplan is vastgesteld in de kerkenraadsvergadering van 22 december 2010.

¹⁷ Al die activiteiten zijn al een vorm van Evangelie, want de daad van barmhartigheid hoort volop tot de principes van het Koninkrijk van God. Zie ook uitgangspunten 2d en 3a. Jezus heeft zelfs gezegd: “Ik wil barmhartigheid en geen offerande”.

¹⁸ Uitgangspunt 3a

¹⁹ Uitgangspunt 3b.

2. Jeugdwerk: Vorming, Toerusting en Samenbinding

Jeugdwerk

Kerkelijk jeugdwerk valt kerkordelijk onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraad. In het beleidsplan van de algemene kerkenraad is die ruimte aangegeven. In alle vormen van dit jeugdwerk is de Bijbel de norm om naar te leven en er uit te geloven. Hiertoe wordt de Bijbel gelezen en besproken en wordt de boodschap ervan toegepast in het leven van de jongere.

Geestelijke zorg

De predikant is verantwoordelijk voor de geestelijke zorg voor de jongeren. In overleg kan deze er voor kiezen om geestelijke zorg te delegeren aan de jeugdouderling en/of de pastoraal medewerker.

Jeugdouderling

Ten behoeve van het wijkgerichte jeugdwerk heeft de kerkenraad een jeugdouderling benoemd. De jeugdouderling adviseert de kerkenraad op het gebied van het jongerenwerk en begeleidt de dagelijkse gang van zaken binnen het jeugdwerk. Hij signaleert problemen of knelpunten en probeert oplossingen daarvoor aan te dragen. Waar nodig kan de jeugdouderling, in overleg assistentie vragen aan de pastoraal medewerker.

De jeugdouderling onderhoudt contacten met de voorzitters van de clubs/verenigingen. Hij kan zo nodig deelnemen aan bestuursvergaderingen.

Aan het einde van het seizoen is er een evaluatiegesprek met de leidinggevenden van de verenigingen. Dan wordt het afgelopen seizoen geëvalueerd en worden afspraken gemaakt voor het nieuwe seizoen. Het verslag van deze gesprekken wordt besproken in de wijkkerkenraadsvergadering.

Jaarlijks dienen de afzonderlijke clubs/verenigingen een begroting in bij de HJR ter financiering van de activiteiten.

De jeugdouderling is het aanspreekpunt richting de gemeente betreffende het wijkgerichte jeugdwerk indien er eventueel klachten of problemen komen. De kerkenraad is uiteindelijk verantwoordelijk. De jeugdouderling draagt zorg dat er een kerkordelijke weg bewandeld wordt voor het behandelen van eventuele klachten of problemen.

De jeugdouderling is de vertegenwoordiger voor wijkgemeente Oost in de HJR. Hij is medeverantwoordelijk voor het werven van nieuwe leidinggevenden voor het jeugdwerk. Indien er nieuwe leidinggevenden nodig zijn, dienen de besturen van de clubs/verenigingen dit aan hem door te geven. De jeugdouderling zal, samen met het bestuur van de betreffende club/vereniging en met de predikant, een lijst maken met mogelijke kandidaten. Gezamenlijk wordt er een selectie gemaakt en er wordt besproken wie welke kandidaat zal benaderen.

Beleidsvoornemen

Omdat het vinden van nieuwe leidinggevenden geen gemakkelijke taak is willen we het vragen van nieuwe leidinggevenden voor jeugdwerkers binnen de wijk, ook voor

missionaire activiteiten, in overleg doen tussen de dominee, de kerkelijk werker en de jeugdouderling

De HJR

De Hervormde Jeugdraad (HJR) heeft, als orgaan van bijstand van de algemene kerkenraad, taken met betrekking tot het gemeentebrede jeugdwerk.

De taken van de HJR zijn:

- de begrotingen en jaarrekeningen van de verenigingen bespreken en goedkeuren.
- het voeren van gesprekken met het bestuur van de JV.
- het begeleiden van de voorbereiding van de dienst op 2-de kerstdag.

Onze wijkgemeente is vertegenwoordigd in de HJR middels de jeugdouderling en de predikant.

Wijkgericht jeugdwerk

De ambtelijke verantwoordelijkheid voor het wijkgerichte jeugdwerk ligt bij de kerkenraad.

Crèche			
Zondagsschool			
Upstairs	Benjamin	Catechese	Huwelijks catechese
	Lichtdrager		
	JV	Belijdenis catechese	Jonggehuwden
	Jongeren worden leidinggevende	Leerhuis	

Het wijkgerichte jeugdwerk omvat de onderdelen zoals hierboven zijn aangegeven

1. De crèche: Dat is de kinderoppasdienst tijdens de zondagse erediensten.
2. Zondagsschool "Samuel" voor kinderen van 4 t/m 12 jaar op zondagmiddag, met een Bijbelverhaal en zingen.
3. Jeugdclub "Benjamin" voor jongens en meisjes van groep 5 t/m 8 van de basisschool op woensdagavond, met een bijbels onderwerp, handenarbeid en spel.
4. Jeugdclub "De Lichtdrager" voor tieners van klas 1 t/m 4 van het voortgezet onderwijs op vrijdagavond, met een bijbels onderwerp en op ontspanning gerichte activiteiten.
5. De catechese is bedoeld voor tieners van klas 1 t/m 4 van het voortgezet onderwijs. De catechese wordt gegeven door de dominee. Zie hiervoor paragraaf.
6. Upstairs zijn een missionaire activiteit die onder leiding van missie Oost wordt uitgevoerd. Hier komen jongeren van de Lichtdrager, maar ook jongeren die niet tot de gemeente behoren, bij elkaar. Het is vooral gericht op ontmoeting en het Bijbelse geluid te laten horen.

7. Na de Lichtdrager is er voor de kerkelijke jeugd de Jeugdvereniging. De JV is een gezamenlijke activiteit op zondagavond van wijkgemeente Oost en West en valt onder verantwoordelijkheid van de Algemene Kerkenraad. Het JV bestuur wordt gekozen uit en door JV leden.
8. Na de catechese is er de mogelijkheid voor het volgen van belijdenis catechese onder leiding van de dominee
9. Voor de jonge lidmaten is er het zgn. 'Leerhuis' onder leiding van de dominee
10. Van tijd tot tijd wordt er door de dominee voor een aantal jongeren die trouwplannen hebben Huwelijks catechese gegeven.
11. Ook is er om de paar jaar een aantal bijeenkomsten voor jonggehuwden.

Enkele aandachtspunten

- Oppasdienst
 - De inhoudelijke invulling van de oppasdienst valt onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraad
 - het materiele aspect van de oppasdienst is een taak van de kerkvoogdij. Hieronder valt het beschikbaar stellen van middelen: zoals oppasruimte, speelgoed e.d.
- Zondagsschool
 - Inhoudelijke invulling valt onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraad
 - De kerstfeestviering op de 2de kerstdag is gezamenlijk met de Benjamin uit beide wijken en met de zondagsschool uit wijkgemeente West.
- Jeugdclubs:
 - De leidinggevenden, het gebruikte materiaal, de invulling van de avonden en de toerusting van de leidinggevenden valt onder verantwoordelijkheid van de wijkkerkenraad.
 - Gezamenlijke activiteiten met de Benjamin en Lichtdrager in de andere wijk gebeurt in onderling overleg met de jeugdouderling.
 - De jeugdouderling bespreekt de doorstroming van "Benjamin" naar "De Lichtdrager", van "De Lichtdrager" naar JV "Die U Roept Is Getrouw".
 -

Uitgangspunten

Het grootste deel van de leerlijn en de vorming zit op school: psalmen, verhalen, kerkgeschiedenis etc. We hebben daar als kerk geen (of weinig) invloed op. We vinden dat het godsdienstonderwijs op de Augustinusschool en het Wartburgcollege goed opgezet is en belangrijk is voor de vorming van onze kinderen.

Daarnaast is de thuissituatie belangrijk voor de vorming. De ouders, en later broers en zussen en vrienden hebben hierin grote invloed.

In de gemeente zijn de zondagse erediensten belangrijk voor vorming en gemeentezijn. 2 Diensten elke zondag. De diensten zijn vooral afgestemd op de volwassenen

gemeenteleden en de oudere jeugd. Jongeren horen er bij en ervaren hier wat gemeente-zijn inhoudt.

In vergelijking tot de mogelijkheden op school kunnen we in de gemeente veel minder doen aan dat leren en aan de vorming, omdat de momenten van ontmoeting, naast de zondagse erediensten, beperkt zijn tot 1 à 2 uur per week.

Een deel van het leren in de gemeente gebeurt op de zondagsschool waar een psalm wordt geleerd en waar aan de hand van het materiaal van de zondagsscholenbond wordt verteld en gewerkt. Een deel gebeurt op de catechese waarvoor ds. Teeuw de Reflector methode gebruikt.

Op de Benjamin, op de Lichtdrager en op de JV wordt minder op leren ingestoken. Elke avond wordt nagedacht over een gedeelte uit de Bijbel, de tweede helft van de avond wordt op een ontspannen wijze ingevuld. De nadruk ligt hier meer op gezamenlijkheid en op het praktisch maken van het geloof. De kinderen leren elkaar kennen, gaan met elkaar om en groeien zo met elkaar op, in en bij de gemeente. Een weekend en een kampweek maken deel uit van deze vorm van jeugdwerk.

Een ander belangrijk aspect van de Benjamin, de Lichtdrager en de JV is het nadenken over wat het betekent om gelovige te zijn in het leven van elke dag. Hoe ga je als christen met elkaar om, hoe ga je om met niet-christelijke vrienden. Wat betekent je geloof tijdens je studie. Op de vereniging leer je als jongere nadenken over de betekenis en de waarde van het geloof in het dagelijkse leven. Jongeren gaan daarover met elkaar in gesprek. Doel is dat jongeren tot een persoonlijk geloof komen. Bewust, weerbaar, iemand die weet wat hij gelooft, waarom en die dat ook wil en kan uitdragen in zijn directe omgeving.

Veel van deze vorming wordt bepaald door degenen die leidinggeven aan onze jongeren.

We zien dat een aantal jongeren in de JV leeftijd zelf leiding gaan geven op één van de verenigingen voor jongeren (crèche, zondagsschool, Benjamin, JV, Misse Oost).

Voor de invulling van de avonden wordt gebruik gemaakt van het materiaal van de HGJB, en voor een kleiner deel wordt gewerkt met het materiaal van het HJW. Dit materiaal bepaalt voor een groot deel welk onderwerp wanneer behandeld wordt en het materiaal biedt mogelijkheden voor de invulling van het ontspannen gedeelte van de avond.

Welke jongeren bereiken we

Deze paragraaf maakt inzichtelijk welke jongeren er zijn als doelgroep van een vereniging.

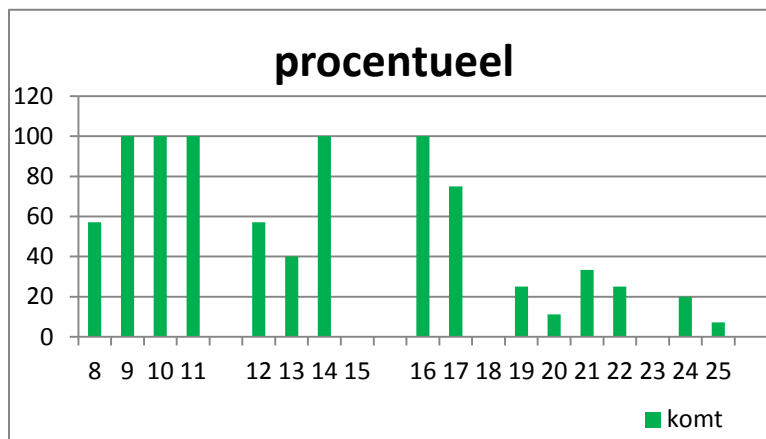
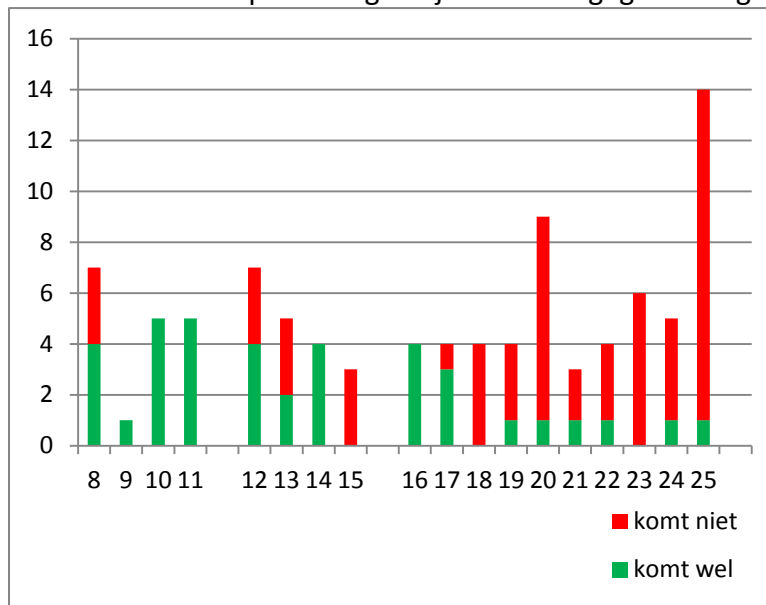
Wie komen er wel, wie komen er niet. Wat is het totaal aantal jongeren van een leeftijd. Welk percentage met een leeftijd komt. En welk percentage van de jongeren komt er naar een vereniging.

De jongeren die meeleven in de andere wijk zijn niet meegeteld. Jongeren van ouders die niet in de kerk komen maar wel zijn ingeschreven zijn wel opgenomen in de telling.

Ter verduidelijking: In de leeftijd van 8 jaar komen er 4 jongeren wel, 3 jongeren niet naar de Benjamin. Bij elkaar zijn dat 7 jongeren. 4 van de 7 jongeren komt. Dat is 57 %. Voor de overige jaren: 9, 10 en 11 jaar komen alle jongeren. Voor de hele Benjamin komt 83 %.

	leeftijd	komt wel	komt niet	totaal	proc.	proc.
Benjamin	8	4	3	7	57	83
	9	1	0	1	100	
	10	5	0	5	100	
	11	5	0	5	100	
Lichtdrager	12	4	3	7	57	53
	13	2	3	5	40	
	14	4	0	4	100	
	15	0	3	3	0	
JV	16	4	0	4	100	36
	17	3	1	4	75	
	18	0	4	4	0	
	19	1	3	4	25	
	20	1	8	9	11	
	21	1	2	3	33	
	22	1	3	4	25	
	23	0	6	6	0	
	24	1	4	5	20	
	25	1	13	14	7	23

Deze aantallen en percentages zijn ook weergegeven in grafiekvorm:

Wat valt op:

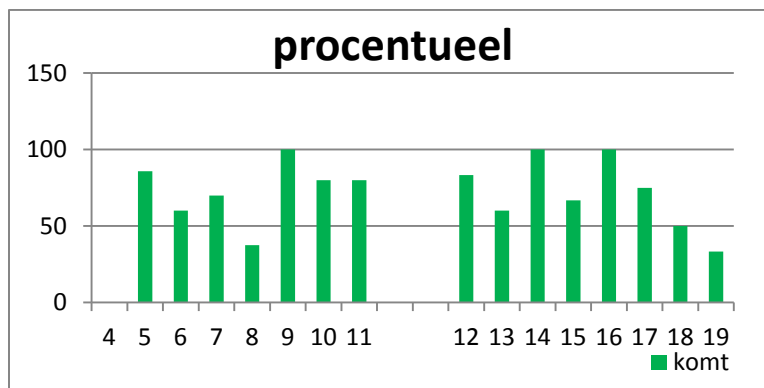
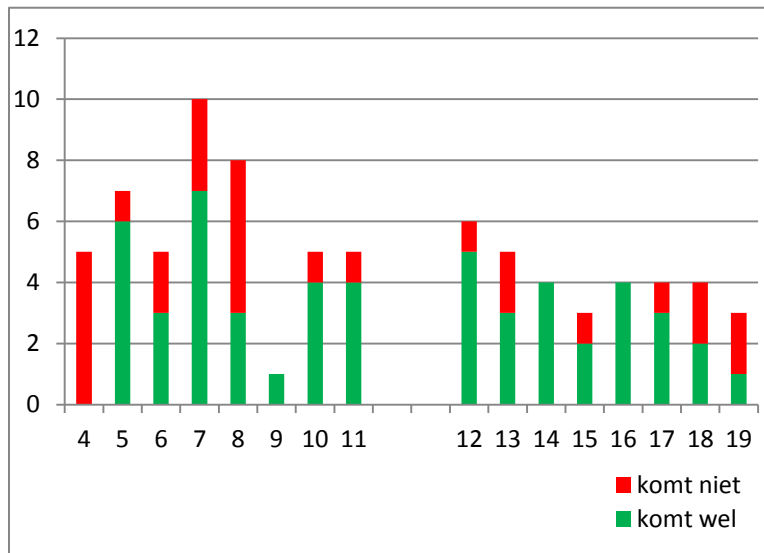
Er is een kleine groep jongeren. Per leeftijdscategorie maar 4 of 5. Gemiddeld 5,2.
 Waarbij 9 jaar en 25 jaar uitschieters naar beneden een naar boven zijn.

De Benjamin wordt goed bezocht: 83 % van de jongeren.
 Op de Lichtdrager is dat minder: 53% van de jongeren komt.
 Op de JV is dat tot 18 jaar 36 %, tot 25 neemt dat af tot 23%
 Op de JV laten de 16 en 17 jarigen een duidelijke groei zien.

Een zelfde overzicht is er gemaakt voor de zondagsschool en de catechese

	leeftijd	ja	nee	totaal	proc.	proc.
zondagsschool	4	0	5	5	0	
	5	6	1	7	86	
	6	3	2	5	60	
	7	7	3	10	70	
	8	3	5	8	38	
	9	1	0	1	100	
	10	4	1	5	80	
	11	4	1	5	80	61
catechese	12	5	1	6	83	
	13	3	2	5	60	
	14	4	0	4	100	
	15	2	1	3	67	
	16	4	0	4	100	
	17	3	1	4	75	
	18	2	2	4	50	
	19	1	2	3	33	73

Ook hier zijn de aantallen en percentages weergegeven in grafiekvorm

61 % van de jongeren bezoekt de zondagsschool.

De aanwas onder de 4 jarigen is dit jaar 0.

73% van de jongeren bezoekt de catechese. Na 18 jaar neemt de animo voor catechese af.

Aandachtspunt is om het bezoek aan de verenigingen en de catechese ter sprake te brengen tijdens het 2 jaarlijkse huisbezoek. Onze mening is dat ouders veel invloed hebben op het al dan niet bezoeken van een vereniging of de catechese.

Jeugdplatform Wijk Oost

Wat betreft de zondagschool, jeugdclub "Benjamin" en jeugdclub "De Lichtdrager", organiseert de kerkenraad bijeenkomsten te voor de leidinggevendenden van genoemde verenigingen. We willen in gesprek zijn met de leidinggevendenden. Met elkaar nadenken over het hoe en waarom van het jeugdwerk en dat we elkaar kennen en weten waar we voor staan.

Doelstellingen:

- De jongeren voelen zich thuis op de vereniging en in de kerk.
- Bemoedigen en motiveren van de leidinggevendenden.
- Goede aansluiting tussen de verschillende verenigingen

We doen dit door een 2 avonden per seizoen te organiseren. Net voor de opening Winterwerk is er een toerustingsavond en een avond in februari of maart.

De avond wordt georganiseerd door de jeugdouderling en een pastoraal ouderling.

Elke avond staat in het teken van een bepaald onderwerp. Bijvoorbeeld: *Je bent vrijwilliger* of

Jouw geloof en jeugdwerk De opzet van de avond is:

- een inleidend Bijbelgedeelte;
- met elkaar bespreken van het onderwerp;
- bespreken van situaties waar je als leidinggevende tegen aanloopt.
- Tevens is er ruimte voor onderlinge kennismaking en afstemming.

Tevens wordt er elk seizoen een bezoeksrooster opgesteld waarin staat welke kerkenraadsleden wanneer welke vereniging bezoeken. Van deze bezoeken wordt verslag gedaan in de eerstvolgende kerkenraadsvergadering

Ouders (groep 20 tot 50)

De kerkenraad wil zich meer gaan richten op de groep van ouders in de leeftijd van 20 tot 50 jaar. Vaak hebben ze een drukke baan, een gezin met opgroeiende kinderen en de nodige verplichtingen. We vinden het als kerkenraad belangrijk dat ook deze groep hun plaats heeft en houdt in de kerk. Zij en hun kinderen.

Doelstellingen:

- Ondersteuning in de (geloofs)opvoeding voor ouders
- Onderlinge gemeenschapszin

Als kerkenraad denken we hierbij aan onderwerpen als

- Nieuwe media
- Verkering, vrienden, seksualiteit en alles wat daar mee samenhangt
- Hoe kunnen we jongeren voorgaan in een leven om de Heere bewust te volgen.

We zien hier vooralsnog 2 groepen. Een groep met kinderen tot 12 jaar en een groep met kinderen in de leeftijd vanaf 12 jaar.

We willen op een ouderbijeenkomst voor beide doelgroepen middels een enquête achterhalen wat er bij deze ouders leeft. Deze inventarisatie avond willen we organiseren in 2015.

Afhankelijk van de uitslag van deze enquêtes zullen we zo mogelijk per seizoen één avond organiseren met een thema dat voor de doelgroep interessant is. Het thema voor beide doelgroepen stellen we als kerkenraad vast in de kerkenraadsvergadering van september.

Beleidsvoornemen

De kerkenraad wil meer in contact komen met de ouders en voor deze groep avonden voor ontmoeting en toerusting organiseren

Materiaal voor Benjamin en Lichtdrager

Vanuit de kerkenraad wordt het initiatief van het Hervormd Jeugd Werk (HJW) gevolgd. Het HJW is voortgekomen vanuit zorgen over materialen, toerusting en invulling van jongerendagen door de HGJB. De zorgen betreffen de volgende gebieden:

- De onderwerpkeuze, methodes en ethische keuzes.
- Op theologisch vlak blijven vaak onderbelicht: Een Naam, twee wegen en drie stukken
- De verbondsleer, maar ook de noodzaak van persoonlijke bekering

Als kerkenraad ervaren we een deel van deze zorg. Met name over de invulling van de regionale jongerenavonden en het aangeboden materiaal. Het HJW is bezig een compleet spectrum eigen jeugdwerk te bieden.

Binnen wijk West is men tevreden over het huidige HGJB materiaal. Keuzes die wij maken hebben wel consequenties voor de mogelijkheden op het gebied van de huidige samenwerking.

Op de Benjamin en de Lichtdrager wordt voornamelijk gewerkt met het materiaal van de HGJB, en deels met het materiaal van het HJW. Niet elke werkvorm wordt gebruikt, maar er zijn ruim voldoende keuzemogelijkheden om een avond verantwoord in te vullen.

De leidinggevenden van de Benjamin en de Lichtdrager werken prettig samen met de leidinggevenden uit de West wijk.

3 Notitie over bijbelse uitgangspunten bij de huwelijksinzegening

Inleiding:

Het is verheugend dat ook in deze tijd er nog jongeren zijn die hun huwelijk willen beginnen met het vragen van een zegen van de Heere God over hun huwelijk. Ze geven daarbij aan niet met hun huwelijk te kunnen beginnen zonder de Heere. De Heere die hen als man en vrouw bij elkaar gebracht heeft en ook in hun huwelijk hen tot steun wil zijn.

Als kerkenraad kunnen we hier alleen maar dankbaar voor zijn.

Dat neemt niet weg, dat de voorbereiding naar het huwelijk, nogal eens vragen oproept, zoals:

- hoe ga je in je verkeringstijd met elkaar om?
- is alles geoorloofd, of geeft de Heere in Zijn Woord daar juist duidelijke aanwijzingen voor?

Hoe als kerkenraad om te gaan met situaties wanneer duidelijk wordt dat men een weg gegaan is die niet naar het Woord is. Vragen waarop we als kerkenraad wel een antwoord moeten hebben.

We willen 3 situaties bespreken waar we mee te maken kunnen krijgen:

- het “moeten trouwen” omdat het meisje in verwachting is
- het samenwonen voor het huwelijk
- gescheiden zijn en weer een huwelijk willen aangaan

1. Het “moeten trouwen” omdat het meisje in verwachting is.

In de Bijbel wordt duidelijk aangegeven hoe belangrijk het huwelijk is. De Heere, Die zelf man en vrouw bij elkaar brengt en hen in de verkeringstijd samen de weg wijst naar het huwelijk.

In de Bijbel lezen we duidelijk dat de liefde naast de geestelijke ook een lichamelijke kant heeft. Seksualiteit wordt in de Bijbel nergens als iets minderwaardigs beschreven, integendeel. Zelfs aan het begin van de Bijbel lezen we al dat man en vrouw tot één vlees zullen zijn. Zo elkaar in alles nabij en tot steun zullen zijn.

De periode voor het huwelijk wordt o.a. door de moderne moraal in deze tijd anders beleefd dan vroeger. Wanneer je als jongen en meisje nog geen gemeenschap hebt gehad, wordt je door je vrienden voor ouderwets en een beetje wereldvreemd aangezien. Deze moraal heeft uiteraard ook grote invloed op onze christenjongeren. Gemeenschap voor het huwelijk wordt lang niet altijd ervaren als een vooruitlopen op het huwelijk zoals de Heere dat heeft bedoeld. In prediking en catechese moet hier meer aandacht aan geschonken worden. De jongeren mogen horen dat de Heere ook in de periode vóór het huwelijk nabij wil zijn. Hen helpen wil om staande te blijven voor alle verzoeken die op hen afkomen. De gemeente mag voor hen ook een beschermende omgeving zijn waar meegedeeld wordt en waar men ook als “verloofd stel” liefdevol wordt omringd.

Het kan echter gebeuren dat men toch gemeenschap met elkaar heeft. Door de beschikbaarheid van de moderne voorbehoedsmiddelen, kan het zijn dat de omgeving en de gemeente daar niets van merkt. Wanneer men gaat trouwen en het huwelijk wil laten inzegenen, en men zegt daar niets over, dan wordt het huwelijk zo ingezegend. Het is goed dat in het huwelijksgesprek met de predikant dit ook aan de orde komt.

Het kan ook zijn dat het meisje in verwachting is. Toch wil men het huwelijk laten inzegenen. Hoe gaan we daar dan mee om?

In het algemeen moeten hier dan twee ambtsdragers bij betrokken worden, de predikant en de sectieouderling. Zij voeren de gesprekken en spreken ook over het vooruitgrijpen op het

huwelijk. Die gesprekken zullen, na een korte bespreking in de kerkenraad, moeten uitlopen op het belijden van hun zonde, voor de Heere, maar ook voor de predikant en de sectie-ouderling. De “Notitie ds. Stam”, van december 2001 kan daarbij gebruikt worden.

Na die schuldbelijdenis staat niets het inzegenen van hun huwelijk in de weg.

Bij uitblijven van de schuldbelijdenis kan de kerkenraad besluiten het huwelijk niet in te zegenen.

De volgende vraag is nog wel in hoeverre de gemeente hierover ingelicht moet worden. In het verleden was het gebruikelijk dat bij de aankondiging van de huwelijksinzegening de schuldbelijdenis werd genoemd. Dat is de laatste jaren wel eens nagelaten. Het argument daarbij was dat schuldbelijdenis voor de Heere en voor de kerkenraad voldoende was en de gemeente daar verder niet over ingelicht behoefde te worden.

Het niet noemen van de plaatsgevonden schuldbelijdenis kan een verlagende werking tot gevolg hebben. Het is blijkbaar niet zo erg meer, zo kan men denken. Daarnaast wordt wel de opmerking gemaakt “de gemeente hoeft niet mee te smullen”. Beide argumenten zullen wel een grond van waarheid hebben.

We stellen voor om de gemeente niet mee te delen dat er schuldbelijdenis heeft plaatsgevonden. De gemeente moet begrijpen en ook het volste vertrouwen hebben dat de kerkenraad hier heel zorgvuldig mee bezig is geweest. Deze notitie zal wel in het Beleidsplan opgenomen worden.

2. Het samenwonen voor het huwelijk.

Het samenwonen voor het huwelijk komt de laatste jaren veel meer voor dan vroeger. Toen had men verkering, ging verloven en daarna kwam het huwelijk en ging je samen als man en vrouw verder. Tegenwoordig is die moraal wel heel anders geworden. De jongen of het meisje heeft vaak al een woning en in de verkeringstijd verblijft men gemakkelijker bij elkaar. Het bij elkaar in trekken is dan een veel kleinere stap geworden. Het is veel goedkoper en, zo wordt wel gezegd, wanneer we elkaar wat beter hebben leren kennen, gaan we trouwen. Het trouwen kost veel geld, dus we gaan eerst sparen en pas later trouwen.

Als men dan zover is komt het verzoek bij de kerkenraad om hun huwelijk in te zegenen, want men wil toch niet zonder de Heere verder gaan.

Hoe dan te handelen.

Ook hier moeten de gesprekken door predikant en sectieouderling gevoerd worden. Ook dan zal erover gesproken moeten worden dat deze weg niet de weg is die de Heere ons in Zijn Woord voorhoudt. Ook hier zal uiteindelijk het belijden van schuld aan de orde moeten komen, ook al is er geen sprake van zwangerschap. Bij de huwelijksaankondiging in de kerk zal niet over de afgelegde schuldbelijdenis gesproken worden. Het is in wezen niet veel anders dan bij het paar dat moet gaan trouwen.

De waarachtigheid van de schuldbelijdenis zal moeten blijken uit de consequenties die men daar uit trekt voor het samenwonen. De kerkenraad zal er op aandringen dat het samenwonen wordt beëindigd, behalve in zeer specifieke gevallen wanneer hiertoe geen enkele mogelijkheid bestaat. Hier geldt: waar een oprechte wil is, daar zal in de regel wel een weg gevonden worden. Bij weigerachtigheid van het paar zonder wettige reden kan de kerkenraad besluiten het huwelijk niet in te zegenen.

Ook het onderwerp “samenwonen” moet in prediking en catechese aan de orde komen.

3. Gescheiden zijn en weer een huwelijk aangaan.

Echtscheidingen komen helaas buiten als in de kerken voor. De vraag is: mogen mensen, die gescheiden zijn, maar weer een nieuwe relatie zijn aangegaan, met elkaar trouwen en mag hun huwelijk dan kerkelijk worden bevestigd?

In de eerste plaats zal er over deze vraag een gesprek of meerdere gesprekken plaatsvinden met de predikant. Deze treedt in overleg met de kerkenraad. Als kerkenraad willen we ons hierin laten leiden door de Bijbel. Wat zegt Gods Woord?

Is echtscheiding geoorloofd? Wanneer we Markus 10 lezen, dan kan men tot de conclusie komen: scheiding is ongeoorloofd. Dan kun je niet voor de tweede keer in de kerk beloven elkaar trouw te zullen blijven.

Als Markus 10 alleen in de Bijbel zou staan met betrekking tot echtscheiding, dan was de zaak spoedig beslist: echtscheiding is te allen tijde ongeoorloofd, dus is kerkelijke huwelijksbevestiging ook altijd ongeoorloofd.

Maar er staan ook andere gedeelten in de Bijbel. De hoofdlijn blijft: echtscheiding is ongeoorloofd, maar als we goed lezen, zijn er twee uitzonderingen, waarbij echtscheiding niet geboden, maar wel geoorloofd is.

De ene uitzondering staat in Mattheüs 19:9. 'Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaat, *anders dan om hoererij*, en een ander trouwt, die doet overspel, en die de verlatene trouwt, doet ook overspel'. Ook in Matth. 5: 32 wijst de Heere Jezus op deze uitzondering. In zo'n situatie is een tweede huwelijk door de onschuldige partij geoorloofd. Zo'n huwelijk kan dan ook kerkelijk worden bevestigd, zoals vele kerken in kerkordelijke bepalingen ook hebben uitgesproken en in praktijk brengen.

De tweede uitzondering vinden we in 1 Kor. 7. Het gaat daar over het voortbestaan van een huwelijk, omdat een van de partijen tijdens het huwelijk tot geloof gekomen is. Is dat reden om tot ontbinding van het huwelijk over te gaan? Nee. En zeker mag de christen geworden man of vrouw de ongelovige partij niet verstoten en zo het huwelijk ontbinden. Maar wanneer de ongelovige partij niet langer met de christen geworden partij wil samenwonen en het huwelijk ontbinden, laat de ongelovige dan zijn gang gaan. Nooit mag de scheiding van de gelovige partij uitgaan, maar wanneer hij of zij verlaten wordt, dan mag hierin worden berust en is de weg naar een volgend huwelijk niet geblokkeerd.

Mag na echtscheiding een nieuwe relatie kerkelijk bevestigd worden? Nee, alleen wanneer bovengenoemde uitzonderingen aan de orde zijn.

(Bron: Veelvuldig vragen naar de weg, deel 1, ds. J.H. Velema)

Samenvatting:

1. In alle drie beschreven situaties worden de gesprekken gevoerd door de predikant maar wordt ook de sectieouderling hierbij betrokken.
2. Bij alle drie beschreven situaties zal door de predikant en/of de sectieouderling, de kerkenraad worden ingelicht. De kerkenraad draagt de verantwoording!
3. Bij het “moeten trouwen”, zal altijd in aanwezigheid van predikant en sectieouderling, schuldbelijdenis worden afgelegd. Voor de Heere en voor de Gemeente! Bij de afkondiging van de huwelijksaanvraag zal in de nieuwsbrief geen melding gemaakt worden van de afgelegde schuldbelijdenis.
4. Bij het samenwonen zal door de predikant en de sectieouderling gesproken worden over het verkeerd begin en gevraagd worden om, indien mogelijk, de resterende tijd vóór het huwelijk, niet bij elkaar te blijven wonen, maar zeker geen gemeenschap met elkaar te hebben. Ook hier zal over schuldbelijdenis gesproken worden, maar dit zal niet in de nieuwsbrief vermeld worden.
5. Bij voorafgaande scheiding zal bij de huwelijksaanvraag gesproken worden over hoe men uit elkaar is gegaan. Aan de hand van de antwoorden die gegeven worden, zal gesproken worden over het al of niet kerkelijk herbevestigen van een huwelijk. Zie voor richtlijnen hiervoor punt 3 uit de notitie.
6. In dit jaar zal, voor zover mogelijk, in prediking en catechese aandacht geschonken worden aan bovengenoemde situaties. Centraal daarbij zal staan wat de Heere van ons vraagt. Christelijke levensstijl heeft ook naar buiten toe iets in zich van getuigen zijn. Gij geheel anders!
7. Pastorale zorg en bewogenheid zijn twee sleutelwoorden die bij bovenstaande situaties de kern moeten vormen bij het voeren van de gesprekken. Laten we ook niet vergeten dat de Heere ons niet één gebod maar tien geboden gegeven heeft.

Deze notitie is vastgesteld op de wijkkerkenraadsvergadering van 22 december 2010.

4 Nota diaconie

Onderwerp: Structurele aandacht voor diaconale aspecten binnen het pastoraat

Aan: Algemene Kerkenraad

Binnen de diaconie proberen we met regelmaat aandacht te geven aan de uitvoering van ons beleidsplan. Een onderdeel daarvan is de plaats die de diaconie heeft binnen de eigen gemeente waar het gaat om de ondersteuning van de gemeenteleden.

Gezien de economische ontwikkelingen in Nederland van de afgelopen jaren zou een toename van de hulpverzoeken te verwachten zijn, maar het aantal aanvragen is tot nu toe niet gestegen. Dit is goed nieuws als blijkt dat het aantal mensen in de gemeente met financiële noden daadwerkelijk niet is toegenomen, maar het mag geen gevolg zijn van het feit dat de mogelijkheden voor diaconale ondersteuning niet bekend zijn bij de gemeente.

Om hier aandacht aan te schenken is in beide wijkgemeenten een toelichting over diaconale ondersteuning gegeven via de nieuwsbrieven. Daarnaast gebruiken we de te organiseren diaconale avond om een toelichting te geven op het werk van de diaconie. Naast de bovengenoemde initiatieven is het ook erg belangrijk om via het werk in de secties signalen te kunnen opvangen en hulp te kunnen bieden waar mogelijk. Aan iedere sectie is een diaken toegewezen om de diaconale taken binnen de sectie op te pakken. Er is echter geen sprake van reguliere of beleidsmatige aandacht voor deze kant van het sectiewerk.

De diaconie stelt daarom voor om de sectiediaken in specifieke gevallen mee te laten gaan op huisbezoek, of een extra, eigen bezoek te laten afleggen. Er kan sprake zijn van behoefte aan ondersteuning in geval van i) overlijden, ii) werkloosheid of faillissement of iii) ziekte.

De financiële aspecten van deze moeilijkheden hebben in een regulier huisbezoek wellicht niet de primaire aandacht. Daarnaast kan er sprake zijn van schaamte bij gemeenteleden om dit aan de orde te stellen. Al vaker hebben we gezien dat er te laat om hulp wordt gevraagd waardoor de problemen groter en acuut worden. Door hier op een reguliere manier naar te vragen kan dit meer ongedwongen aan de orde komen. Daarnaast is op die manier bekend dat de mogelijkheid bestaat om te vragen om hulp en wie binnen de kerkelijke gemeente daarvoor staat opgesteld.

Voorstel: In geval van overlijden, werkloosheid / faillissement of langdurige ziekte vindt er minimaal één huisbezoek plaats waar een diaken bij wordt betrokken.

Bij overlijden is dit bij het vaste bezoek van de sectieouderling na drie maanden.

Bij langdurig zieken vindt er tenminste een overleg tussen ouderling en diaken plaats ter inventarisatie en naar aanleiding daarvan wordt besloten over de noodzaak van een gezamenlijk bezoek.

Voor huisbezoek bij werkloosheid of faillissement is nu geen protocol, maar ook wordt zo spoedig mogelijk nadat dit nieuws bekend wordt contact gelegd.